

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Consideratio septima de Christi D. N. Persona ac diuinitate, quam Pater & Spiritus S. comitantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

anima vegeta. Quæ verò illa est esca, quæ eminenter appellari potest BONA?
respondeat alter Propheta eodem spiritu: quid enim, ait. BONUM eius est, &
quid pulchram eius, nisi frumentum electorum, & vinum generans virgines? O ani-
ma, quæ desideras particeps esse bonitatis Dei tui, & pulchritudinis Domini-
nii tui, & torrente deliciatum eius inebriari: comedere magno appetitu hunc
panem, magnoque desiderio hoc vinum cœleste: siquidem gratis & absque
vello pretio tibi offertur: & si quod exigitur, ipsem et Dominus illud tibi la-
gitur, ut comparare panem & vinum hoc possis. noli tam anxie hoīsum que-
rere qui perit; sed eum, qui permanet in vitam eternam: quem filius hominis dabit
tibi, ut suis donis te ditet, bonisque tua satiet desideria.

Consideratio septima de Christi D.N. persona ac diuinitate.
quam Pater & Spiritus Sanctus co-
mitantur.

QONIAM in Dei conuiuijs optimus bolus vinumque pretiosissi-
 mum in finem conuiuij seruatur: idè vltimo loco degustadus & ru-
 minandus in hoc sanctissimo Sacramento est omniū pretiosissimus
 ipsa videlicet diuiri verbi persona, corpori, sanguini, & animæ ipsius Sal-
 uatoris coniuncta, a Manna dulcedinis infinite, ac b verè Deus absconditus: ed
 quod c lucem inhabitet inaccessibilem, cui etiā cōmodè aptatur id quod Moy-
 les populo dixit de altero illo d Manna patribus eius ignoto, quod egreditur de
 ore Dei. Hæc enim diuina persona, in hoc Sacramento latens, est verbum
 ipsius Dei vivum, æternum, & infinitum; quod egredium est, egreditur &
 egreditur in æternum ex ore Patris æterni, manens etiam intra ipsum cum
 omni diuinitate, sapientia, & omnipotentia, quam ipse Pater æternus ha-
 beret. Hic Dominus est verbum ipsum omnipotens, per quod omnia sunt
 creata, & conseruantur; &, cūm sit æternum, descendit in vltimis tempori-
 bus ē cælo, ut carnem nostram indueret: & sic e Verbum caro factum est; ea-
 quæ indutum habitauit in nobis. Hic Dominus est, qui verbo ex ore suo pro-
 cedente, morbos curabat, mortuos reuocabat ad vitam, peccatores conuer-
 tebat, transmutabat corda, suisque donis ea replebat. Verbo suo tranquilli-
 tatem turbato mari adferebat, ventis imperabat, dæmonia e corporibus
 expellebat, hostes suos deiiciebat in terram: denique omnia eius verbo pa-
 rebant. Hoc itaque diuinum verbum cum suatoria omnipotentia latet tan-
 quam absconditum Manna in hoc Sacramento, ut in anima eum suscipien-
 te ea faciat, quæ dum in terra versaretur, faciebat. Verbo enim suo interno,
 gratiaque sua efficaciter spiritualiter sanat infirmos, exfuscat mortuos,
 commutat voluntates, animosque turbatos tranquillat, tentationes repri-
 mit, Dæmones fugat, ac de suis omnibus hostibus triumphat. Quem si viu-

g Ezeb. 9.

17.

S. Commu-

nicio

BONA.

h Ioan. 6.27.

Pro die Sab-
bathi.

Punctum. 1.

a Apoc. 2.17

b Iai. 45.15

c I. Tim. 6.

d Deut. 8.4.

Verbum Dñi.

e Ioann. 1.14

f Matt. 8. 8.
g Psal 34. 3.
h Genes. 1. 3.

Punctum. 2.

i 1. Ioan. 14.
23.
k c. 14. 10.
l Ioan. 5. 19.

PATER.

m Ioan. 3. 16.

n Rom. 8. 3.

o Luca 11. 11.

Punctum. 3.
spiritus 8.

fide fulcipientibus, omnipotentiam eius verbi in his omnibus experientis. Ideoque Ecclesia à diuino spiritu instructa, iubet nos ante ipsam Communio nem dicere: f Domine non sum dignus ut intres sub teclum meum sed tantum dic verbo, & statim sanabor. g Dic anima mee, salus tua ego sum, & statim sana erit: dic ut in ea h fiat lux, & tota statim illustrabitur: iube in me quod volueris, statim enim, quod iussus, perficietur.

DE INDE perpendes, & PATER ē aeternum ibidem adesse, comitantem filium suum: quia non possunt ab inuicem separari: vbiunque enim est filius, ibi est Pater: Ita enim ipse dixit: i Si quis diligit me, pater meus diligit eum; & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus: & sermones, quem audiatis, non est meus, sed eius qui misit me Patris: &c, k verba quae ego loquor vobis à me ipso non loquor, sed Pater in me manens ipse facit opera: quia ego in Paire, & Pater in me est: & l quacunque ille fecerit, hac & filius similiter facit. Ibi aeternus Pater intra seipsum filium suum generat: quia semper illum generat, suamque diuinitatem illi communicat. Et quemadmodum pro nostra reparatio ne misit illum in mundum: ita in hoc sacramento missione illam continuat. Quamobrem aspicientes, quae ibi geruntur, verè ac propriè dicere possumus: sic m Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret: vt omnis qui fide viua eum receperit, non periret, sed habeat vitam eternam. O supreme Pater: quas tibi gratias reddemus pro immenso hoc dono, quod mundo largiris, non semel, sed millies quotidie illud renouando, vt omnes eius esse possint participes! Quod potuit ulterius charitas tua peruenire, quam ut ipsummet filium tuum, panis accidentibus obuelatum, nobis traderes, quod nobis inuisceratus nos tecum per amorem vniuersitatis.

NVLLA nobis superest dubitandi ratio, quin nos adhuc diligas; qui o ptimum, quod habes donum, quotidie nobis largiris. Quod si de tua charitate ambigere non licet, nec de immensa tua liberalitate hicebit. n Qui enim proprio filio suo non pepercit, sed illum dat nobis in cibū: quomodo non etiam cū illo omnia nobis donabit? qui nobis dat quod maius est, quomodo quod est minus negabit? qui filium suum æquè bonū atque ipse met Pater bonus est, dat; quomodo bona non dabit, quae a b eo petimus, vt eisdem obsequia ei præstemus, tanquam filij talis Patris? o Quis (inquit) ex vobis patrem petipanem, nū quid lapidem dabit illi? si ergo ves cum sitis mali, nos his bona vobis data dare filii vestri: quanto magis Pater vester de cœlo dabit spiritum bonum petentibus? s: Quomodo autem dabit, nisi panem hunc superfluentiam dando: in quo proprij ipsius filij spiritus manet?

HINC progedieris ad considerandum, quod in hoc diuino sacramento etiā SPIRITVS S. patrem & filiū comitetur: omnes enim tres personæ diuinæ sunt vnus Deus; & vbi una est, simul est etiam altera: &, quod una facit

in crea-

in creaturis, reliquæ etiam faciunt: ita ut in cœlesti hoc mysterio iuxta literam impleatur, quod S. Ioan. dixit: *p Tres sunt qui testimonium dāt in cœlo. Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimonium dant in terra: spiritus, aqua, & sanguis: & hi tres unum sunt.* Nam in sanctissimo hoc sacramento tres diuinæ personæ conueniunt, ad reddendū ei, qui communicat, testimonium internū excellentiæ panis viui, quem suscipit. Nam Pater omnipotens sua facultates animæ corroborat in obsequio diuino; renouatq; testimonium, quod ipse dedit in Baptismo & Transfiguratione, dicēs, qui hic latet q̄ est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacuit ipsiū audite: Ipsiū excipite, & complectimini, gratiamque & studium, quod vobis hic exhibet, in vestrum usum conuertite. Accipite eum in Magistrum, Ducentūq; vita vestræ, in salutem & remedium animarum vestrarum. Ipse met filius Dei infinita sua sapientia eundem communicantem illustrat; &c, quid facere debeat, edocet; illaq; testimonia renouat, quæ dum in terris versarentur, de seipso reddebat. Aliquando enim ait: *r Ego sum via, veritas, & vita: ego exemplar sum, quod in vestris actionibus oportet vos respicere, & imitari: ut vobis aditus pateat in cœlum.* Ego sum veritas, quam debetis credere & in qua spes vobis est collocanda: ut quietem & solatium habete possitis: sum etiam vita æterna, & beatitudo, quam procurare debetis. *f Ego veni ad animas vestras, ut vitam habeatis, & quidem vitam abundantiorem, & bonis omnibus quæ ad satietatem vestram & quietem potestis desiderare, referam.* Præterea verbum diuinum cum Patre suo, qui sunt principium *Spiritus sancti*, illum, dignè communicanti animæ, tribuunt. Quare, cùm ad sacram communionem accedis, cogitare debes, te accedere ad ipsum Spiritus sancti datorem suscipiendum, ipsummet scilicet Dominum, qui Samaritanæ dixit: *t Si scires donum Dei, & quis est, qui ad tuam domum accedit, tu ab eo peteres bibere, & ipse daret tibi aquam vivam;* diuini scilicet spiritus dominum: qui cum eodē Christo Domino in anima tuam ingressus, suum quoq; pro more testimonium præbet diuinæ suæ præsentie: nunc enim tanquam columba innocentia & puritate, quam efficit; gemitibus tenerisq; sensis excitatis testimonium præbet: nunc tanquam ignis feruentibus amoris affectibus zeloque, quem accedit, idem facit. Omnia autem trium testimonium unum est: tendit enim ad unionecharitatis ita inter Deum & animam efficiendam, ut per intimam similitudinem & conformitatem unus spiritus fiant.

Suum quoq; testimonium præbent tres illæ res terrenæ, quæ in ipsi Saluatoris nostri humanitate sunt unitæ: SPIRITVS scil. anima&q; eius sanctissima: preciosus SANGVIS & AQUA, quæ ex eius latere effluxerunt; s. n. est credere, eā aquā simul cū sanguine in eundē locū fuisse restitutā, quē in sa-

p. 1. Ioan. 5.

Pater.

q. Matt. 3. 17
& c. 17. 5.

Filius.

r. Ioan. 14. 6.

f. Ioan. 10. 10

Spiritus S.

t. Ioan. 4. 10

Coolumba
Ignis.Aqua late-
ris Christi.

cro ei⁹ corpore retinebat: in cui⁹ signū miscetur in calice, aquæ pars aliqua ipsi vino, quod postea conuertitur in sanguinem. Idq̄e totum suum p̄ebet testimonium, efficiendo in communicante verum Christi spiritum, lauacrum perfectum, & animæ puritatem, magnumq̄e cōrdis feroem. O supreme Pastor, quā verum est testimonium, quod de te ipso dedisti. dicens: u Ego sum p̄astor bonus. Bonus P̄astor animā suam dat pro omnibus suis. Ego sū ostium. Per me si quis introierit, saluabitur: & ingredietur, & egredietur, & p̄aſcha inuenier. Verē bonus es p̄astor, qui oues tuas diligis, vocas, & vt sequantur allicis; quibus temetipsum in escam & per utrum præbes: per te ingrediuntur, in te & per te etiam exeunt: ingrediuntur, vt te agnoscant, tibiq; vniuantur; per te exeunt ad laborandum, obsequij tui causa: id quod p̄eſtant gratia & viribus, quas illis hoc tuo p̄astorū communicas. Si te p̄astorem habeam, quid mihi deesse potest? Dominus, vt ait Dauid) x regit me, & nihil mihi derit: in loco enim fertilissimæ p̄aſcha me collocavit, ubi omnibus bonis me pascit, quæ in cælo sunt & in terra: vt eisdem gaudens per fidem in terra, fruar postea clara visione in cælo, Amen.

CAPVT IV.

*EX EFFECTIBVS ET FRVCTIBVS SANCTIS.
simi huius Sacramenti, eius excellentiam agnoscit illud-
que ad omnium diuinarum vocationum per-
fectionem obtinendam,
conferre.*

*L T E R modus cognoscendi excellentias diuini huius Sacra-
menti est, ex effectibus, quos efficit in animabus. quemadmo-
dum arbor ex fructibus, quos profert, agnoscitur: qui tamen
effectus duplice alia via deprehenduntur, simili illis, quas su-
prā posuit: altera via est per ea, quæ ipsa fides docet, &
meditatio cœlesti lumine illustrata assequitur: altera verò per ea, quæ quin-
que, cùm dignè communicat, in se ipso experitur. quoniam verò prima
via medium est, quo veniamus ad secundam, (nam fructuum cognitio
ad eorundem estimationem ac desiderium permouet) desiderium verò
nos excitat ad eosdem procurandos: aperiemus prius, per meditationem;
quod fides de suprema Sacramenti huius efficacitate nos docet: nam quòd
illud in exteriori specie est minus, ed est in virtute interna maius: ob tot, a-
deoq; cœlestes res, quas in se includit, ex quibus tanta eius prouenit effica-
citas. Quo nomine dicere licet: iure optimo Christum Dominum Nostrū
dixisse: a Simile esse regnum cœlorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit*

2. Matt. 13. 31

in agro